

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobců: **a) S. P., b) nezl. A. K. a c) nezl. M. K.**, společně zastoupeni JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem Šafaříkova 666/9, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2019, čj. OAM-22/LE-LE26-P16-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 10. 2020, čj. 43 Az 20/2019-79,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobců JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši **9 365 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Dne 17. 1. 2019 podala žalobkyně jménem svým a jménem svých nezletilých dětí [žalobci b) a c)] žádost o mezinárodní ochranu. Všichni žalobci mají kazašské občanství, hlásí se však k arménské národnosti. V noci z 31. 12. 2018 na 1. 1. 2019 byl v arménské restauraci ve městě Karagandě (bydliště žalobců) zabit Kazach. Od té doby je arménská menšina ve městě utlačována a nucena k odstěhování se ze země. Žalobkyně během pohovoru doplnila, že nebyla incidentu přítomna, dozvěděla se o něm od příbuzných bývalého manžela. Po incidentu začalo ve městě rabování a ničení kaváren a restaurací, které patřily Arménům. Žalobci se báli vycházet a děti přestaly chodit do školy. Svůj obchod raději zavřeli. Policie hlídala místa, kde bydleli Arméni. Počátkem ledna 2019 k nim přišli dva Kazaši. Bouchali a kopali na jejich dveře a přitom je vyzývali, nechť svůj obchod zbourají, jinak zlikvidují je i obchod. Žalobkyně zavolala policii, ale násilníci mezitím utekli. Manžel (nyní již bývalý) žalobkyně pak uvedl na policejní stanici, co se u nich událo. Policie přivezla podezřelé Kazachy na stanici; žalobkyně neví, co se s nimi stalo. Další den měla žalobkyně na záznamníku vzkaz, ve kterém jí policie sdělila, že případ uzavřela. Právník žalobců jim poradil, aby se v tom raději dále „neštourali“. Dva

dny nato se vyhrožování opakovalo. Žalobkyně tentokrát policii nevolala, jelikož pochopila, že „*policisté nikdy nepůjdou proti svým lidem*“. Poté se žalobkyně rozhodla, že opustí zemi. Žalobkyně dodala, že její rodina byla v Kazachstánu diskriminována kvůli křesťanské víře.

[2] Rozhodnutím ze dne 1. 10. 2019 žalovaný neudělil žalobcům mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobci se bránili proti rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou krajský soud zamítl nyní napadeným rozsudkem.

[3] Žalobci [dále jen „stěžovatelé“ či jednotlivě „stěžovatelka“, „stěžovatel b“) a „stěžovatel c)“] napadli rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Namítli, že stěžovatelka jasně formulovala veškeré skutečnosti podstatné pro udělení mezinárodní ochrany (obava z návratu do vlasti a vyhrožování z důvodu národnosti). Na policii se obrátila, ale ta jí nepomohla. Stěžovatelé předložili vyjádření sousedů, zprávy policie a tiskové zprávy dokládající napjaté vztahy mezi Armény a Kazachy. Přesto žalovaný dovodil, že stěžovatelům nebezpečí nehrozí, ačkoli tento závěr ničím nedoložil. Doporučení žalovaného, aby stěžovatelka podala stížnost na postup policie, vypovídá o neznalosti situace v zemi původu. Stěžovatelé nesouhlasí ani se závěry učiněnými krajským soudem. Podle jejich přesvědčení je nutné pohlížet na útoky v obydlí přísněji. Hrozba uzavření obchodu stěžovatelů je reálná, nikoli hypotetická. Stěžovatelům se příčí i názor soudu, že události, které se staly v Karagandě, jsou spíše jednorázové. Proto navrhli, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný odkázal na správní spis a své vyjádření k žalobě a navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl pro její nedůvodnost.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS). Podle NSS v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně; nedošlo ani k podstatným vadám řízení, které by přijatelnost kasační stížnosti založily.

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS přednostně posoudil namítanou nepřezkoumatelnost soudního rozhodnutí. Z rozsudku krajského soudu je patrné, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný a jak posoudil namítané skutečnosti. Nechybí v něm ani reakce na žádnou z žalobních námitek. Napadený rozsudek není nepřezkoumatelný.

[8] Skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu (rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2003, čj. 4 Azs 23/2003-65, či usnesení NSS ze dne 8. 10. 2020, čj. 10 Azs 229/2020-32, bod 8). Pronásledovatelem ve smyslu zákona o azylu sice může být i nestátní původce, ovšem jen tehdy, pokud státní orgány nejsou (systémově) schopny nebo ochotny poskytnout ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu (např. rozsudek NSS ze dne 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004-48). Stěžovatelé podle svých slov neměli

pokračování

s kazašskými státními orgány žádné problémy ani nejsou politicky aktivní. Z ničeho též nevyplývá, že by případně nemohli využít prostředků ochrany ve své zemi. Žalovaný ve svém rozhodnutí příhodně uvedl, že se stěžovatelé mohli v případě nespokojenosti s postupem určitého policejního orgánu obrátit na jiné oddělení či podat stížnost. NSS souhlasí i s názorem krajského soudu, že není zřejmé, z čeho stěžovatelé dovodili, že již nemá smysl se na policii obracet. Sama stěžovatelka ve správním řízení tvrdila, že státní orgány nezůstaly po incidentu v Karagandě nečinné, ale hlídaly místa, kde Arméni bydleli a podnikali. Z judikatury NSS plyne, že subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu (usnesení ze dne 19. 6. 2019, čj. 3 Azs 176/2018-49, bod 14).

[9] Z dokumentů doložených stěžovateli v soudním řízení nevyplývá, že by byla arménská komunita v Kazachstánu soustavně utlačována, či snad pronásledována. Takové skutečnosti nejsou známy ani ze sdělovacích prostředků, což stěžovatelům srozumitelně vysvětlil již krajský soud.

[10] NSS na základě výše uvedeného odmítl kasační stížnost pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Ustanovenému advokátovi se podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) ve výši 3 100 Kč snižovaná o 20 % vzhledem k zastupování tří osob (§ 12 odst. 4 advokátního tarifu), tj. $3 \times 2\,480$ Kč, a dále paušální náhrada hotových výdajů 1×300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu); zástupce je plátcem DPH, proto se náklady řízení zvyšují o částku 1 625 Kč odpovídající sazbě 21% DPH (po zaokrouhlení na celé koruny). Celková částka 9 365 Kč bude zástupci stěžovatelů placena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 3. března 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu